

Nyhedsbrev nr. 16 - januar 2022

Errara humanum est – det er menneskeligt at fejle

I Vesten har vi fokus på, hvad der gør os glade, måske ligefrem lykkelige. Men kunne vi prøve at indstille sigtekorntet? Finde ballasten til at kunne fungere, når vi hverken er glade eller lykkelige? Vi lever i en digital tidsalder, hvor virkeligheden er retoucheret. Vi kan styrke vores fælles ballast ved, at tage livtag med den digitale u-virkelighed.

Jeg var ung i 1980'erne. En vaskeægte "generation X'er". Et nøglebarn. Vi fra den tid var langt mindre under opsyn end vores børn er i dag. Vi gik alene hjem fra skole. Besteg æbletræer så høje som skyskrabere. Vi glemte at spole den lejede VHS film tilbage og fik en klassekammerat med voksenskrift til, at underskrive kontaktbogen! Hjemme i stuen var MTV soundtracket til teenagelivet, alt imens kroppen voksede i alle mulige og umulige retninger. Hvor troen på udødelighed og evig ungdom, som det eneste, sad fast med 7-tommer søm i en ellers uorganiseret bevidsthed. Vi sang med på Eurythmics'; "*Sweet Dreams*" (*Are made of this*). I høj fart, på en livsbane så bred, som en firesporet motorvej. Naturligvis med et ledsagende nødspor med plads til fejl.

Børn og unge i dag er den mest overvågede generation nogensinde. Udsat for egen og andres fejlfinding. Med risiko for at fejlen foreviges og deles i den bundløse brønd; internettet. Balancerende på en livsbane så smal, som linedanserens line og et fokus, så fokuseret, at alle andre veje synes at ende blindt. Følelsen af utilstrækkelighed bliver enorm, når først *du* føler dig gode nok, når *du* er bedst.

Børn og unge lever i en præstationskultur med forventningspres, sammenligninger og markedsføring af "*mig*", som tro følgesvend. Både analogt og digitalt. De er bevidste om deres digitale identitet. Snehvides stedmor spurgte hver dag spejlet; "*Hvem er smukkeste i landet her?*". Børn og unge bruger TikTok, Instagram og Youtube som spejle og pejlemærker for egen popularitet. Populariteten måles i Likes. De mangfoldiggør deres *online-jeg* og viser det de tror, andre bedst kan lide ved "*mig*".

Vi skal nedtone forventningerne om det perfekte liv. Vi skal hylde vores fejl. Linedanserne skal danse på *bredbånd*. Vi skal hylde vores fejl. Samle på dem som vigtige erfaringer. Vi udvikler os af fejl og fejltagelser. De definerer *også*, hvem vi er. De styrker vores indre og ydre landskaber. Vi skal skabe en "**Hall of Fail**" og nyde, at ingen af os er perfekte. Det tror jeg på vil gøre os gladere. Errara humanum est.

Dennis Lindholm Nielsen, Digital dannelseskonsulent, 30180539 www.brk.dk/digitaldannelse